

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Knud V. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Byplaner.

Forhandlingen genoptoges.

J. S. Foget: Baggrunden for det Forslag, der her er til Behandling, kan alle sikkert være enige om. At der hersker et fuldkomment Virvar med Hensyn til den Form, der er anvendt i Förtiden for Bebyggelsen i vore Byer, er noget, man stadig væk har Gene af. Alle, der har besøgt vore Provinsbyer, er klar over, at der faktisk ikke findes en eneste Provinsby ud over maaske Esbjerg, hvis Bebyggelse er indrettet nogenlunde tidssvarende. Man kan tage Aarhus, Odense, man kan tage alle de Provinsbyer, man vil, men jeg maa særlig pege paa en By som Mariager, hvor man endog har maattet anbringe et Spejl paa Gadehjørnet for at undgaa, at man kører paa hinanden, naar man kommer ind i Hovedgaden, der gaar gennem Mariager By. Der vil kunne nævnes Eksempel efter Eksempel paa, hvorledes vore Byer i Øjeblikket trafikalt ligger som fuldstændige Propper i hele Færdselsaarenettet, hvorledes man, naar man kommer fra de efterhaanden udmærkede Landeveje og skal passere en By, saa pludselig plumper ind i et Virvar af Gader, som man ikke kan hitte ud af. Foreløbig har man for visse Byers Vedkommende ordnet det saaledes, at man leder Færdselen uden om Byen, men det kan og bør ikke være den endelige Ordning. Det bør i alle Tilfælde tilsigtes at skabe saadanne Forhold, at der i hvert Fald findes een Hovedfærdselsaare gennem vore Provinsbyer.

En virkelig rationel Løsning af dette Problem kræver naturligvis, at der tages Hensyn til alle Sider, og at ikke de rent lokale Interesser bliver afgørende. Vi vil derfor kunne tilslutte os Princippet, at Ministeren eller Ministeriet er øverste Myn-

dighed i Spørgsmaalet. Men jeg kunde tænke mig, at man gik mere rationelt frem, end Forslaget giver Udtryk for, idet jeg synes, det vilde være opportunt, om man forlangte af samtlige Byer, at de straks eller i hvert Fald saa hurtigt som muligt lagde en Byplan for Fremtiden, saaledes at man hindrer en Fortsættelse af det Virvar i Byggeriet, man hidtil har været Vidne til. Hvis man paalagde samtlige Byer at udarbejde en saadan Byplan, som Ministeriet saa sanktionerede, vilde man herigennem naa det Maal, man tilsigter med Forslaget, nemlig i Fremtiden at komme ind paa en mere rationel Hensyntagen til de trafikale og hygiejniske Krav, som Tiden stiller.

Jeg tror derimod ikke, det vil være rigtigt at give Ministeriet en saa undskrænket Beføjelse, som § 1 giver Udtryk for. Jeg er nemlig bange for, at en saadan Beføjelse vil kunne anvendes fra Ministeriets Side til ganske andre Formaal, og maa i saa Henseende pege paa, at der i Øjeblikket ikke er nogen rigtig Gang i Byggeriet. Hvis man da fra Ministeriets Side har Ret til at paabyde de forskellige Byer at udarbejde en bestemt Byplan, og man har Ret til paa Kommunens eller de privates Bekostning at gennemføre en saadan Byplan, saa vil man kunne benytte en saadan Lov i beskæftigelsesmæssigt Øjemed, og i en Tid, hvor man døjer med at skaffe Beskæftigelse, vil man kunne være særlig aggressiv, stille særlige Krav til Byerne i Henseende til at forlange saadanne Byplaner effektueret og saaledes benytte denne Lov til at skaffe Arbejde. Jeg vil derfor gerne advare imod, at man giver Ministeren en saa udpræget Beføjelse som den, der indeholdes i § 1, hvorimod jeg synes, man godt kunde naa til en Løsning af det Spørgsmaal, som vi sikkert alle er enige om: at faa Byerne ind i en mere tidssvarende Bebyggelsesplan.

Vedrørende Forslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke sige ret meget. Kun findes der i § 16 en Bestemmelse, som jeg synes vil kunne virke urimelig. I det Tilfælde, hvor en Grundejer har sin Grund stærkt prioriteret og en Del af Grunden eksproprieres, kan han komme ud for, at Prioritetsejeren forlanger Dækning for det eksproprierede Areal, medens den nedsatte Kommission eventuelt skønner, at den resterende Grund er lige saa meget værd efter Omlavningen, som hele Grunden før var værd. Ja, hvad saa? Saa er vedkommende Grundejer prisgivet sin Kreditor, han har intet til Dækning af det Areal, som er ham frataget ved Ekspropriationen, og